

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

Har den kristna församlingen ett svar för vår tid?

Jesus Kristus är densamme!

En glimt från försommarens evangelisation.

Morgan Lindroos rapporterar sid 8

VIKTIG INFORMATION!

Uppdatering av Midnattsropets adressregister.

Vill du fortsätta att få Midnattsropet?

I och med den nya dataskyddsförordningen GDPR (The General Data Protection Regulation) uppdateras Midnattsropets adressregister. För att säkerställa att endast den som vill ha tidningen står med i registret, behöver vi ditt aktiva medgivande. Midnattsropet sprides kostnadsfritt till alla som vill ha tidningen. Sex nummer varje år skickas till alla som på olika sätt hört av sig och önskat en gratisprenumeration.

Midnattsropets adressregister används endast för att skicka tidningen och näraliggande information från Maranataförsamlingen i Stockholm, såsom inbjudningsbrev till konferenser, tältmöten, väckelsemöten och andra aktiviteter på skilda platser. Adresser lämnas aldrig ut till tredje part. Tidningen lagrar inga andra uppgifter än namn och postadress. I vissa fall lagras även i samförstånd med prenumeranten e-postadress och telefonnummer.

Vill du även fortsättningsvis få Midnattsropet skickad hem till dig som gratisprenumeration är det nödvändigt att du kontaktar oss på något av följande sätt.

Fyll i ett formulär som finns på internet:
<https://pren.midnattsropet.se/>

Skicka e-post till info@midnattsropet.se och uppge namn, adress samt att du vill ha Midnattsropet

Ring till Maranataförsamlingens reception,
tel 08 98 56 83

Skicka ett meddelande med posten till: Midnattsropet, Box 20134, 161 02 Bromma

Om vi inte hör något ifrån dig kommer dina personuppgifter att raderas innan nästa nummer av tidningen skickas ut.

Information till dig som får Midnattsropet genom att någon uppgett din adress.

Ibland blir vi kontaktade av prenumeranter som vill att Midnattsropet ska skickas till en vän eller en granne etc. I dessa fall kommer endast ett nummer av tidningen att skickas, utan att personens adressuppgifter sparas i registret. Om mottagaren sedan vill fortsätta att få tidningen måste denne själv höra av sig.

Fortsätt att sprida tidningen.

Vi välkomnar alla att fortsätta erbjuda Midnattsropet till så många som möjligt. Beställ gärna kommissionsexemplar att dela ut.

MIDNATTSROPET

Sprides fritt

6 nr/år

www.midnattsropet.se 08-98 56 83

Alla uppgifter om att motståndet ska upphöra är falska!

Pelle Lind vittnar i tältmöte i Arvika

Tänk om man kunde skicka ut en sådan skrift till hela kristenheten! Alla meddelanden om att motståndet ska upphöra är falska! Alla meddelanden att vi ska lägga ner vapnen och kapitulera – de är falska!

Igår talades det mycket om strid och vi sjöng: ”Vi äro kämpar i Guds här.” Då tänkte jag att lite av det där har försvunnit. Förr i tiden när jag växte upp i Örebro; först i Pingst och sedan Helgelseförbundet, sjöng man de där sångerna: ”Vår Herre kallar, till strids det hastar, nu är det heliga krigets tid. Nu skramlar vapnen, vi ber och fastar” osv. Jag tycker att det fanns en väldig kampvilja överlag.

Senare i tonåren kom jag till Maranata, och där blev det ju: ”Fram i striden gå en här tänd utav Guds And”. Jag tänker på oss äldre, som kanske har tappat något av den där striden och kommit bort från fronten emellanåt.

Då vill jag faktiskt påminna om broschyren som har skickats ut till alla svenska hushåll: ”Om kriget kommer.” De flesta av er som bor här i Sverige har fått den. Där skriver man om krisberedskap, om att vi ska vara vaksamma mot falsk information och att vi ska ha höjd beredskap, varningsberedskap osv. Det står också med röd text att ”Alla uppgifter om att motståndet ska upphöra är falska”.

Tänk om man kunde skicka ut en sådan skrift till hela kristenheten! Alla meddelanden om att motståndet ska upphöra är falska! Alla meddelanden att vi ska lägga ner vapnen – de är falska! Alla meddelanden om att vi ska kapitulera är

falska! Vi måste liksom komma tillbaka till striden, in i kampen.

Är du här som känner att du har kommit bort ifrån frontlinjen, så finns det möjlighet till mobilisering här ikväll. Att komma tillbaka till fronten. Vi har en mäktig fiende och vi ser att det blir trängre i tiden. Det blir inte lättare framöver, det kommer att bli tuffare, och vi har ingen möjlighet att kämpa den här kampen om vi inte går med Jesus fullt ut, om vi inte har den helige Ande brinnande i våra bröst.

Så låt oss kämpa och se till att vi kommer tillbaka till frontlinjen! Utan strid blir det nämligen ingen seger. Men seger har vi i Jesu namn.

Jag tänker på några verser från Hebréerbrevet kapitel tio:

”Herren ska döma sitt folk.”

Det låter ju lite märkligt, är det inte världen som ska bli dömd? Och är inte världen redan dömd? Men det står att Herren ska döma sitt folk också, och Herren kommer att hålla räkning med oss. Inte för dem som kommer till himlen, utan för de som inte kommer dit. Det står så här:

- Men kommen ihåg den förgångna tiden, då I, sedan ljuset hade kommit till eder, ståndaktigt uthärdaden mången lidandets kamp och dels själva genom smälek och misshandling bleven gjorda till ett skådespel för världen, dels leden med andra som fingo genomgå sådant (Hebr 10:32-33).

Vi är ett skådespel för världen, så är det bara.

Ty I haven delat de fångnas lidanden och med glädje underkastat eder att bli berövade edra ägodelar. I vissten nämligen

att I haven en egendom som är bättre och bliver bestående. Så kasten nu icke bort eder frimodighet, som ju har med sig stor lön. I behöven nämligen ståndaktighet för att kunna göra Guds vilja och få vad utlovat är. Ty ”ännu en helt liten tid, så kommer den som skall komma, och han skall icke dröja; och min rättfärdige skall leva av tro. Men om någon drager sig undan, så finner min själ icke behag i honom”. Dock, vi höra icke till dem som draga sig undan, sig själva till fördärv; vi höra till dem som tro och så vinna sina själar (Hebr 10:34-39).

Tänk att få gå i frontlinjen och säga: Vi hör inte till dem som har lagt ner stridsredskapen. Vi hör inte till dem som kanske har kapitulert och gett upp, utan vi hör till dem som står vid fronten och vinner själar med andens svärd.

Det finns möjlighet ikväll att öppna sitt hjärta för Jesus, komma tillbaka till striden och in i hetluften. Amen. ■

Ett livsviktigt val

Text: Berno Vidén

Det är snart val i Sverige. EU-samarbetet och frågor om invandring, sjukvård och utbildning

dominerar debatterna, och varje politiker försäkrar att en röst på dennes parti är lösningen för Sverige. Samtidigt växer oron och kriserna tilltar inom nämnda områden. Exempelvis den alltjämt eskalerande flyktingfrågan sägs vara orsak till att hela det europeiska samarbetet är på väg att kollapsa: "Om Schengen kollapsar blir det början till slutet för det europeiska projektet", säger Dimitris Avramopoulos, EU-kommissionens ansvarige för migrations- och inrikesfrågor. "EU-sprickan vidgas och blir allt mer utspridd", skriver BBC:s europaredaktör Katya Adler i en analys: "Migrationsfrågan ställer södra Europa mot norra". Det går inte heller att urskilja något slut på de apokalyptiska tragedier som tvingar miljontals människor på flykt, orsakat av krig och miljökatastrofer.

Trots att stora delar av världen befinner sig i krig och hungersnöd, har vi en benägenhet att fastna i "små" välfärdsfrågor utan att vilja se de globala hot som hopar sig, med konsekvenser för hela mänskligheten. Det är idag hög tid att fokusera rätt! Bibeln ger tydliga svar på hur utvecklingen kommer att se ut, ju närmare Jesu tillkommelse vi befinner oss. Det vi ser äga rum idag är tidstecken som Jesus själv satte i förbindelse med sin ankomst:

- Tecken ska visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden ska folken gripas av ångest och stå rädlösa vid havets och vågornas dån. Människor ska tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen, för himlens makter ska skakas. Då

ska man se Människosonen komma i ett moln med stor makt och härlighet.

Att pressa in bibelns budskap i ett politiskt parti är omöjligt. Lewi Pethrus, pingstväckelsepredikant i Sverige, förklarade i ett tidigt skede (1931) den kristnes avståndstagande från att engagera sig politiskt:

- Vi tror, att om människor blir frälsta, detta utövar ett så gott inflytande över samhället, att vi lika mycket som någon annan, ja kanske mer, är med i arbetet för förbättringen av samhället. Det är en politik som ligger på vårt hjärta. Det är himmelrikets politik. Vi tror på det rike som skall komma. Här är vi gäster och främlingar som alla våra fäder. Guds ord visar, att när Guds församling varit i en rätt ställning har den väntat Jesu tillkommelse. Och då har den alltid betraktat sig som en gäst och främling här på jorden. (Citat ur Arne Imsens bok: *Har Lewi Pethrus rätt?* Stockholm: 1962.)

Som bekant blev det kursändring och samme Pethrus såg några decennier senare till att pingströrelsen fick sitt eget politiska parti med syftet att "vaka över kristliga värderingar i samhället". Budskapet om Jesu tillkommelse var inte längre rumsrent så det tystnade och med facit i hand står partiet idag för helt andra värderingar, vilket borde räcka som varnande exempel på att församlingens väg inte är att driva politiska partier.

Vad är då församlingens primära uppdrag i en tid som vår? Guds budskap till mänskligheten är unikt och suveränt. En bibellärare myntade uttrycket "Nasaréens parti", och sa att då vi gett våra liv till Jesus, så finns det inte längre utrymme för att lägga vår röst i valurnan. Himmelrikets politik är nämligen så reellt att det påverkar människor att helhjärtat prioritera Guds rättfärdighet. Församlingen lever mitt i den här världen utan politisk majoritet men med en styrka och

ett inflytande som historiskt har bevisats ha kapacitet att lyfta hela samhällen upp ur missbruk och hopplöshet. Svaret heter Evangelium - det glada budskapet om Jesus Kristus.

Att Sverige en gång lyftes från att ha varit ett av Europas fattigaste länder beror till stor del på att evangelium presenterades och levdes på ett sunt och naturligt sätt. Det var en genomgripande folkväckelse som ledde till att pubar fick stängas och många som levte förslavade under spritens förbannelse blev förvandlade. Många trasiga familjer återfick ett sant människovärde.

Idag lever vi i en helt annan situation med en globaliserad världs alla problem involverat i vår vardag. Kulturer, religioner och olika traditioner och synsätt på hur vi ska leva våra liv gör sig gällande. Mitt i allt detta ser vi också hur våra myndigheter gör allt de kan för att utradera det kristna arvet. Allt vad kristendom heter ska enligt svensk politik marginaliseras i skolor och på arbetsplatser. Men dock är det så att evangelium har samma kraft idag som det hade då folkväckelsen drabbade vårt land.

Bibeln säger att världen är i den ondes våld, men Jesus har övervunnit världen. Det är den kraften som förmår att lyfta människan upp på ett högre plan. Gud vill att alla människor ska bli frälsta. Jesus från Nasaret och hans politik är församlingens väg i tiden. I Jesu namn får vi fortsätta - till dess att han kommer - att:

- förkunna glädjens budskap för de fattiga,
- utropa frihet för de fångna,
- ge de förtryckta frihet,
- förkunna ett nådens budskap från Herren Jesus Kristus.

MIDNATTSROPET

ISSN 1653-5871

REDAKTION

Berno Vidén (ansvarig utgivare)

Stina Fridolfsson

Emanuel Johansson

fornamn.efternamn@midnattsropet.se

info@midnattsropet.se

www.midnattsropet.se

MARANATAFÖRSAMLINGEN

BESÖKSADRESS

Bällstavägen 100, Bromma

info@maranata.se

www.maranata.se

GEMENSAM POSTADRESS

Box 20134

161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83

Gåvor till Midnattsropet och litteraturmissionen förmedlas genom Maranataförsamlingen.

Plusgiro: 44 10 05 - 6

Swish: 123 155 15 71

Meddelande om adressändring sker skriftligt till tidningen.

© MIDNATTSROPET

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

Maranatafolkets politik

Den kristna församlingen är helt okänd för världen, och står helt utanför alla tribuner, tribunaler, scener och andra makt-konstellationer i världen.

Det är endast då den kristna församlingen vet och behåller sin plats utanför alla härskarlystna och förljugna läger, som församlingen kan bevara sin egenart och integritet, och vara den andliga makt-faktor församlingen med sina konungsliga fullmakter och hemliga vapen har bemyndigats att vara med sitt gudomliga nasirat.

**Av Arne Imsen
ur boken
*Maranata - Du vår
Herre kom!***

Jag har studerat min bokhyllas litteratur som behandlar temat Kristendom och politik. En av de böcker som gör anspråk på att stå för en väckelsekristen syn, presenterar en litteraturlista som mer än något annat dementerar det angivna uppsättet, och förlorar sin trovärdighet. Författaren manipulerar begreppen, och bygger upp en teokratisk fantasivärld som hör en kommande tidsålder till. Det är i och för sig inte ovanligt, men det är alltid lika beklagligt då väckelsekristendom används som förklaringsmodell för utombiblistiskt samhällsengagemang.

I sina prestigeladdade ansträngningar att konstruera en trovärdig ideologi för Jesuscentrerad politisk aktivism, förbises vanligen enkla och elementära fakta. Med felaktiga premisser knådar man ihop en felaktig materia med felaktiga slutsatser. Det finns både raklinjighet, logik och konsekvens i de förklaringsmodeller som

presenteras. Men felet blir inte mindre av det goda uppsättet, den intellektuella hederligheten och den goda viljan.

Om man går ut ifrån skapelseberättelsen för att ge tyngd och motiv åt sina argument för idén att den kristna församlingens uppgift är att förvalta och vårda jord och värld, kan resultatet inte bli annat än fromma önskningar och meningslösa fantasifoster. En religiös variant på det mångtydiga och tidlösa temat "Kejaserens nya kläder".

Det finns knappast ens en antydning i bibeltexterna om att evangelium skulle genomsyra blocken och på så vis kristna dem. Det sägs fastmer att blocken ska undanröjas utan någon som helst medverkan av människohänder. Det är den lilla stenen som oväntat och överraskande, snabbt och effektivt pulveriserar de volymiösa bergsmassiven till stoft. Det är inte svårt att förstå den bilden.

Reformivrarnas strävanden att med politiska ideal och program förändra och förbättra, förnya och humanisera den nuvarande världsordningen, är i verkligheten krampaktiga försök att lösa mänsklighetens många och urgamla problem genom att baxa sig fram den motsatta vägen.

Den helt avgörande frågan kan inte vara om man lyckats dra hundratusentals röstande till valurnorna för att välja ett parti som menar sig stå för kristen etik, utan om denna enorma valapparat förmått lyfta en enda medmänniska in i den bok som kallas Livets bok, och förts på högre ort.

Det är inte politikens mål, svarar samhällsförbättrarna bortförklarande. Hur skulle man kunna levandegöra det som i större eller mindre utsträckning undanträngts av förment viktigare ting i tiden. Absorberad av tidsandan, har den kristna

trotsbekännelsen blivit en kuliss.

Vem bland dessa världsbyggare tänker på den märkliga lilla stenen som nu och då demonstrerar sin gudomliga makt och härlighet i den heliga historien? Klippan som åtföljde Guds folk i öknen var Kristus. Den anstötliga sten som byggningsmännen, denna världens mäktige och vise, förkastade därför att de inte kunde finna någon plats åt den i sitt perfekta och fulländade byggnadsverk; den stenen har av Gud gjorts till grundsten, hörnsten och slutsten.

Det är den stenen som undanröjer det volumiösa världsblocket och visar sig vara kapabel att inta dess plats. Anstötan döljer en gudomlig hemlighet. Inte genomsyra, men undanröja och ersätta hela världshegemonin med alla dess beståndsdelar. Det är planen som den kristna församlingen har fått i uppdrag att proklamera, demonstrera och förkroppsliga som Guds sanna egendomsfolk i tiden, såsom staden på berget.

Liknelsevis undervisar Jesus om hur den senapskornliknande tron befaller blocket att häva sig upp och kasta sig i havet. Det är Guds resurser och metod. Den volymiösa och förstenade bergmassan lyfts och fördrivs av det mikroskopiska senapskornet, det minsta av alla korn. Den arma människans jättelika maktblock förmår inte ens lyfta ett senapskorn. Alla hennes försök att kommendera fram en annan och bättre värld har kollapsat tiderna igenom, därför att de har saknat livsduglighet och kraft i kampen mot mänsklighetens verkliga fiender. Kristen politik existerar icke. Det är en omöjlighet.

Alla bevis om motsatsen har helt felaktiga premisser och landar i samma maktspel som alla övriga partier i maktapparaten. Kristus är odelbar, och sönderfaller inte i religiösa, kulturella, politiska, ekonomiska, filosofiska eller ockulta kategorier och gemenskapsformer för samhällsnytta. Beräknande marknadsförare och deras beskäftiga rådgivare står alltid redo att med falskdeklarerad moralisk solvens rycka åt sig publikt och kommersiellt gångbara sektorer för exponering och exploatering i en värld där man taxerar människavärdet som produktionsfaktor.

Det sanna människovärdet har Gud fastställt. Det kan förtrampas, men aldrig revalveras utan korset och dess kraft. Det är ett axiom att all skuld måste betalas.

Syndaskulden likvideras genom Jesu Kristi blod.

Allt talar för att den svaghet Gud demonstrerar i korset och genom korsets predikan proklamerar, är helt otänkbar i världens alla människocentrerade, profana och religiösa maktcentra. Det är därför falsk varudeklaration att åberopa kristna ingredienser i sitt blasfemiska partinamn, opportunistiskt nyanserat för partinyttan.

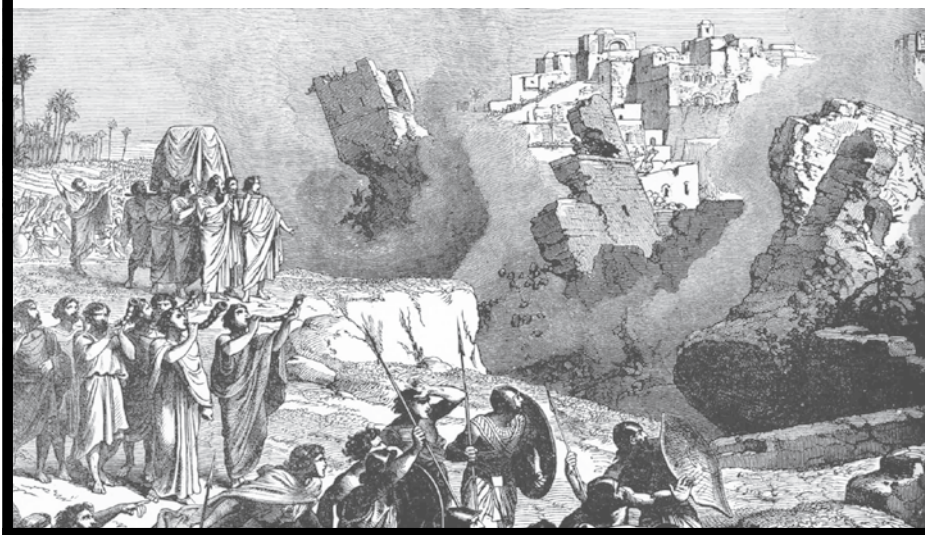
Inte ens då fariseismen och materialismen legitimerar sig genom att kopplas samman med asketism, idealism och humanism, blir den kristen. Människan måste medvetandegöras om sin faktiska situation för att kunna rädda sig själv, sin miljö och sitt sociala liv.

Deras garantier är emellertid helt värdelösa, eftersom de saknar täckning. Det är kvalificerad förförelse att rycka någon del av Kristi lära från hans person och låtsas som om sådana fragment för politisk verksamhet skulle ha någon auktorisation i Nya testamentet. De som lanserar sådana idéer är dilettanter och charlataner.

Människan är ond. Det är detta hon måste överbevisas om. Utan denna kunskap om sig själv är hon förlorad. Det är ett svek att förtiga detta och ge sken av att hennes situation på något sätt skulle förändras eller förbättras om hon tillförsäkras en bekymmersfri existens för och under sitt jordeliv.

Överheten har fått sitt förordnande för sina avgränsade och tidsbestämda

Inte genomsyra, men undanröja och ersätta hela världshegemonin med alla dess beståndsdelar. Det är planen som den kristna församlingen har fått i uppdrag att proklamera, demonstrera och förkroppsliga.

Människan är inbilsk, och vill ge vetenskaplig trovärdighet åt myten om sin godhet och duglighet, och kristna politiker går, helt utan verklighetsförankring, i borgen för att kristen etik och kristna värderingar räcker för att skapa ett gott, humant och trivsamt samhälle, fastän aposteln kungör att världen förgås. För sådana bragder erfordras inte personlig tro, omvändelse eller ny födelse, förkunnar lögnpredikanterna.

funktioner av Gud, och kommer att kallas till en slutlig revision för hur den har förvalt sitt gudagivna mandat för att pröva om ansvarsfrihet kan beviljas. Detta kommer att ske med eller utan influenser från kristendomen.

Så länge den kristna församlingen finns på jorden i tiden, så kommer församlingen att rida spärr mot alla vilddjurskrafter, i kraft av sin blotta närvaro, och

genom den helige Andes inneboende. Församlingen behöver inga politiska mandat eller taburetter för att vara salt och ljus. Guds församling är sanningens grundfäste och stödjepelare, får vi veta av aposteln Paulus.

Detta konstateras klart och kategoriskt i de heliga Skrifterna, och det är detta den kristna församlingen med myndighet ska förkunna och förkroppsliga, med profetisk insikt och klarhet.

Men det finns definitivt inga rekommendationer eller befallningar för den kristna församlingen att gå in i rollen som folkvald, eller på annat sätt delegerad maktutövare i politiska institutioner eller statliga organ i tiden.

Den kristna församlingen är helt okänd för världen, och står helt utanför alla tribuner, tribunaler, scener och andra maktkonstellationer i världen. Det är endast då den kristna församlingen vet och behåller sin plats utanför alla härskarlystna och förljugna läger, som församlingen kan bevara sin egenart och integritet, och vara den andliga maktfaktor församlingen med sina konungsliga fullmakter och hemliga vapen har bemyndigats att vara med sitt gudomliga nasirat.

Då nasiren Simson avslöjat sin gudomliga hemlighet för den nyfikna skökan som låg i hans famn och hans flätor, det synliga uttrycket för hans nasirat, var avklippta, då upptäckte han omedelbart att synen, friheten och kraften hade försvunnit från hans liv. Han fördes, till sina fienders stora förnöjelse, bort av en yngling.

Jesus uttrycker samma sak så här: Om saltet förlorar sin sälta, då duger det till intet annat än att kastas ut och trampas ned av hedningarna. Det är avfalllets koryfée, som ersatt det sanna evangeliets salt med sockersöt etik, till åtlöje för

hedningarna.

Det är detta som är laglöshetens hemlighet. Den följer nämligen sina verkliga planer och avsikter genom en allomfattande kärlek, där endast Sanningen hatas och bekämpas. Då Sanningen har blivit hemlös, strömmar laglöshetens ande och kärlek in i tomrummet den lämnar efter sig, och villfarelsens makt för att laglöshetens exponenter och offer i sitt självbedrägeri sätter tro till lögnen. Det är i denna omvandlings- och avfallsprocess antikristliga politiska rörelser med kristna initialer, formeras till korståg på satans tillskyndelse.

Det är en samhällsbevarande uppmarsch mot ateism, mot omoral, mot brottslighet, mot familjeupplösning och till försvar för människovärdet, mellanfolkligt samförstånd, kristna värderingar och kristen etik. Laglöshetens hemlighet är redan verksam, säger aposteln. Laglöshetens människa, fördärvets man skall träda fram. Vad är det då som markant kännetecknar denna fördärvets man? Han upphäver sig, sätter sig över allt vad heligt är; fädernas Gud, fädernas skrifter, fädernas tro, fädernas liv.

Lyssna på det ständigt återkommande föraktfulla talet om fädernas sekterism, fanatism, fundamentalism, trångsynthet, isolationism, och se med vilken självklarhet, stolthet, självgodhet och själv-

Så länge den kristna församlingen finns på jorden i tiden, så kommer församlingen att rida spärr mot alla vilddjurskrafter, i kraft av sin blotta närvaro, och genom den helige Andes inneboende.

tillräcklighet man tar säte i Guds tempel, och föregiver sig vara något gudomligt, progressivt och samhällsgagneligt.

Denna fientliga infiltration har alltid haft en lika nedbrytande och hämmande effekt på den kristna församlingens andliga kvalitet och vitalitet.

Genom att glida bort från sitt eget ursprung och centrum, har helt periferiska projekt och intressen tagit över, och man måste söka förebilderna i ett annat evangelium, i en annan ande och hos en anna Kristus än fäderna trodde på, förkunnade och levde för. ■

Artikeln ovan är ett utdrag ur boken:

MARANATA -Du vår Herre kom!

Arne Imsen mejslade under sina sista levnadsår fram något av en Maranataväckelsens principdeklaration, en presentation av de kännetecken som präglar dem som älskar Jesus och hans tillkommelse.

Pris: 49 kr + porto

Beställ boken på: www.maranata.se under fliken 'Media'. Tel. 08 98 56 83.

Jesus Kristus ä

En glimt från försommarens evangelisation

Text:
Morgan
Lindroos

Sommaren 2018 har hittills varit präglad av varmt, torrt väder och ihärdiga skogsbränder i mellersta Sverige. Bönderna längtar efter regn till sina åkrar, men det har inte varit många moln i sikte, och skörden har för många varit ganska skral. Det är lätt att dra paralleller till den andliga situationen i vårt land idag. Mitt i all ytlighet och andlig torka så finns de som längtar efter regn från ovan, förnyelse och kraft i den helige Ande. Tänk om evangeliet om Jesus fick lysa så klart som det borde i denna sena tidsålder? Tänk om löftet om Hans snara tillkommelse fick uppväcka en längtan till den evighet som väntar tillsammans med vår Herre?

Från Maranataförsamlingen

Yngve Stenfelt förkunnar evangelium i Västerås.

har vi de senaste tre somrarna valt att satsa speciellt på evangelisation på olika orter runt om i vårt avlånga land, både tältmöteskampanjer och utpostmöten i befintliga lokaler. Resorna har gått till bland annat Kungälv, Falun, Bolmsö, Mariestad, Örnsköldsvik, Umeå och Nässjö förutom satsningen vi har haft i vår egen hemstad, Stockholm.

I år har turerna gått till Västerås och Arvika. I Västerås hade vi en evangelisa-

tionshelg med torgmöte och traktatutdelning på lördagen och väckelsemöte på söndagen den 3 juni. I Arvika 8-10 juni hade vi evangelisation på dagarna och väckelsemöten på kvällarna. Båda satsningarna föregicks av affischering och annonsering både med hjälp av församlingens medlemmar och vänner som fanns på plats.

En grupp på sju ungdomar åkte till Västerås lördag eftermiddag för att evangelisera

och bjuda in till det stundande mötet i IOGT-lokalen nästkommande dag. Vana som vi är vid den allmänna likgiltigheten i Stockholm City överraskades vi av hur lätt det var att dela traktater i Västerås centrum, och vi fick flera tillfällen att vittna och bjuda in till möte.

Även dagen därpå tog vi chansen att evangelisera då några av oss åkte någon timme tidigare för att ordna med instrument och ljudutrustning inför mötet. Solen sken till en början, men snart bröt en kraftig åskskur loss och vi var tvungna att söka skydd under tak i centrum för att inte bli genomblöta. Till vår glädje var det många andra som hade gjort samma sak, och vi fick en väldigt bra chans att nå ännu fler med budskapet om Jesus.

När tiden var inne för väckelsemötet var det fullsatt i den medelstora lokalen i Lovisagården på Slottsgatan mitt i centrum. Tage Johansson

Evangelisation med inbjudan till tältmöten. Sången ljuder över torget i Arvika.

...r densamme!

tog sig an mötesledningen, och det blev en innehållsrik samling med fokus på Jesus och vad han vill göra för och med oss. Vi hade fått förstärkning från både Danmark och Norge, svensk-dansken Yngve Stenfelt och Michael Hafsaahl från Norge hade varsin appell, förutom vittnesbörd från flera av församlingens egna vittnen. Mötet präglades av längtan att få möta Gud till förnyelse och kraft att ta nya steg i tro, och vi fick bedja med flera personer som kom fram under eftermötet.

Den nyss nämnde Yngve Stenfelt körde efter Västerås-mötet direkt till Arvika för att där förbereda de kommande tältmötena genom bön och affischering i trakterna runt omkring. Även vänner från LP-kontakten i Arvika, Bosse och Mia Tång, gjorde en stor insats för att göra mötena kända, och resultaten lät inte vänta på sig. Samlingarna var välbesökta och folk kom inte bara från stora delar av Värmland utan även från Dalarna och Norge.

När vi anlände till Arvika med lastbil och husvagnar började vi så småningom resa tältet på den stora grusparkeringen utanför Folkets Park. Underlaget var hårt att slå ner järnspetten i, och värmen gjorde att vi använde lite mer tid än vi vanligtvis brukar behöva. Väl upprest upptäckte vi till vår stora glädje att tältet syntes mycket bra från den stora vägen som

Utanför tältet i Arvika dröjer folk sig kvar efter mötet för att samtala.

Unga och äldre är med och prisar Jesus i väckelsemötet.

gick bredvid.

Boendefrågan löstes genom husvagnar och småtält som sattes upp bredvid. Vi hyrde även några stugor på en camping lite längre bort och några fick bo hos vännerna från LP. Det finns nog delade meningar om det enkla campinglivet, men gemenskapskänslan går inte att ta miste på. "Se hur gott och ljuvligt det är när bröder bor enigt tillsammans" säger David i Psalm 133. Och visst är det ljuvligt att dela

vardagen tillsammans med sina syskon i tron. Det blir ännu mer klart under en sådan här satsning.

Emanuel Johansson inledde det första väckelsemötet med att förklara att vi inte var där med några dragplåster eller något annat stort i världens ögon. Det är Jesus som ska vara i centrum och det är ingen annan än Honom vi vill förkunna i Sverige idag. Förkunnelsen var genomgående radikal och skarp helgen

igenom, såsom sig bör när Guds Ord predikas. Mötena blev som tidigare nämnts välbesökta och välsignade, och vi har fått flera rapporter om att man blivit mycket uppmuntrade av dem. Man har känt igen tonen både i sången och i budskapet.

Tack till alla som har varit med och bett och offrat tid och krafter för att göra den här satsningen möjlig, men först och främst tack till Gud som har lett oss och stakat ut

vägen framför oss. Nu gäller det att de som har nåtts av förkunnelsen omsätter det de har hört i handling. Gudsordet måste få praktiska konsekvenser i våra liv. Jesus vill använda oss, ung som gammal, för att väcka och frälsa ännu fler människor i den sena tid vi lever i. Situationen

i vårt samhälle är inte exakt densamma idag varken som för tvåtusen år sedan eller som på 1960-talet. Men Jesus är densamme, som det stod på tavlan ovanför estraden i tältet i Arvika. Samme Gud, samme Ande, samma tro och samma hopp. Broder och syster, Jesus kommer snart! Se

till att du är redo! Maranata, du vår Herre kom! Maranataförsamlingen har också i sommar haft tältmöten i Vällingby och fortsätter med Sommarkonferensen på Bällsta Missionscenter 14-22 juli. ■

- Behoven är stora men Jesus är större!

Intervju med Yngve Stenfelt:

Du har kört väldigt långt för att vara med både i Västerås och Arvika. Har det varit värt det?

Absolut! Det kan aldrig bli för långt till ett Maranatatält!

Hur har du upplevt mötena och förkunnelsen?

Vi har nått ut till många människor med evangelium

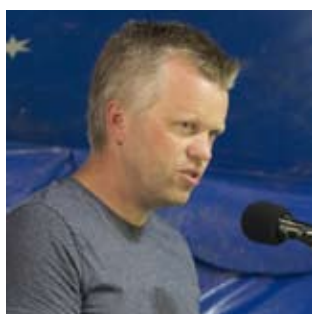
om Jesus. Förkunnelsen har varit stark med betoning på Jesu försoning, efterföljelse av Jesus och Jesu snara tillkommelse. Ingen har kunnat vara oberörd!

Är det något specifikt från mötena som du vill ska komma fram till Midnattsropets läsare?

Mötet i Västerås var ett riktigt "genombrottsmöte", där många sökte Gud för fortsatt tjänande i Jesu tjänst. Behoven är stora men Jesus är större! ■

- Guds församling är bärare av ett ljus som måste lysa

Intervju med Zebastian Vidén:

Du har haft mycket praktiskt och samordnande ansvar i sommarens evangelisations-satsning. Varför är det viktigt med den här typen av inre mission?

Både inre och yttre mission är något som varje kristen är kallad till. Det

sista Jesus sa innan han lämnade lärjungarna var att de skulle missionera. Att de skulle sprida evangelium. Vi ser idag hur det på olika plan blir mörkare i världen - inte minst andligt. Men Guds församling är bärare av ett budskap - ett ljus - som måste lysa desto klarare i vår tid. Tiden är kort och Jesus kommer snart, men ännu har vi nåd att verka och föra fler människor till Gud.

Hur har du upplevt mötena och förkunnelsen som varit?

Budskapet som gått ut tycker jag har varit bra. Och sen är det upp till var och en som har lyssnat att ta ställning. Det har varit

ett klart evangelium med budskap om frälsning, men också uppfordrande till oss som redan är kristna, att nu är inte tid att slå sig till ro. Tvärtom är det tid att träda in i den tjänst som Gud har kallat oss in i.

Något speciellt du vill nämna för Midnattsropets läsare?

Ta vara på de gåvor Gud gett dig, och använd dem för hans rikes räkning. Tänk på att också din tid är en gåva från Gud. Grunden är lagd en gång för alla då Jesus gjorde frälsningsverket. Men låt oss bygga på den med sådant som har bestående värde i evigheten. ■

Ande genom

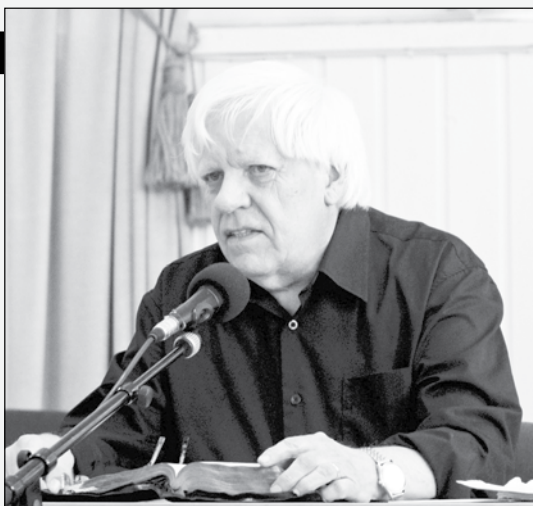
Text: Tage Johansson

Ordet funktion är ett mycket vanligt ord som vi ofta använder i vardagliga sammanhang. Inom läkarvetenskapen har man t.ex. noga satt sig in i hur varje del av människokroppen har sin funktion. Vi kan tänka oss, som exempel, vilka problem det innebär för kroppen om inte insulinbildningen i bukspottskörteln fungerar som den ska, eller om blodet i hjärtkärlen inte får flöda fritt. Det finns en annan kropp som bibeln talar om som heter "Kristi kropp i tiden" (Kol 1:24).

Församlingen liknas vid en kropp, som uppstod genom att Gud som det heter i 1 Korintierbrevet 12:18, sammanfogade kroppen av olika delar. Till Efesierna skriver Paulus och påminner dem om att de var och en är lemmar som Gud har insatt i Kristi kropp. Vidare kan vi läsa att Gud har insatt lemmarna i kroppen på det sätt som han har velat.

Varje lem och organ i människokroppen har en given plats att fungera inom. De är mottagliga för de signaler som utgår från huvudet. Det är inte utan orsak som Gud gjorde detta som en viktig förebild på församlingens funktion. Som exempel kan vi jämföra hjärtats betydelse

ns liv och funktion m församlingen

En fungerande församling kan här i tiden genom sin gudomliga auktoritet utöva ett mäktigt inflytande på sin samtid.

med de ämbeten som Gud har satt i församlingen. Hjärtats pulsslag kan liknas vid den livsuppehållande funktion de äldste har genom att upprätthålla ett rikt och överflödande böneliv. Hela kroppen är beroende av i vilket skick hjärtverksamheten är. Ett svagt hjärta betyder en svag hjärtverksamhet. Något som också påverkar hjärtats och kroppens funktion är näringsintaget. En idrottsman är angelägen om vad han äter.

Församlingens funktion är hela tiden beroende av hur förbindelsen är mellan kroppen och huvudet Kristus. Den apostoliska väckelsen som

vi kan läsa om i Apostlagärningarna hade sin hemlighet i församlingens beroende av Andens ledning och tilltal. I Apg 15:28 heter det: "Den helige Ande och vi hava nämligen beslutat..." Och i kapitel 13 fick församlingen genom Andens tilltal sända ut Barnabas och Saulus. Det heter i vers 4 att de blev utsända av den helige Ande.

Om kroppen är i bra kondition kan den också utföra ett arbete åt sin uppdragsgivare. När församlingen är i ett funktionsdugligt tillstånd kan den också genom Andens kraft utföra uppdraget.

Det har alltid funnits en

väg tillbaka om församlingen förlorat sitt funktionsdugliga skick. För att ljusstaken inte ska behöva flyttas finns det tre upplevelser som leder till full upprättelse. Detta blev Efesierförsamlingen uppmanad att göra i Uppenbarelseboken 2:4-5:

1. Det första är att bli i stånd att mottaga Andens ljus över den rådande belägenheten i församlingen. "Den som har öra han höre vad Anden säger till församlingen."

2. Det andra är att när sanningens ljus har kommit församlingen till del, göra en sann omvändelse i hjärta och själ. Till församlingen i Sardes heter det: "Tänk nu på huru du undfick ordet och hörde det, och tag vara på därpå och gör bättring" (Upp 3:3).

3. Det tredje är att åter uppleva vad den första kärleken kan åstadkomma. "...gör åter sådana gärningar som du gjorde under din första tid" (Upp 2:5).

En fungerande församling kan här i tiden genom sin gudomliga auktoritet utöva ett mäktigt inflytande på sin samtid. Gud gav Jesus åt församlingen till att vara ett huvud över allting, åt församlingen som är hans kropp som är uppfylld av honom som uppfyller allt i alla. Församlingen ska ledas av en Gudomlig ledning. Den kan aldrig ledas av demokratiska åsikter och beslut. Det finns alltid och i alla

situationer en framkomlig väg för Guds levande församling. Det är att i bön söka Andens ledning. Anden är den som kan upprätthålla huvudets förbindelse med kroppen. Apostlarna i Nya testamentet fann det nödvändigt att ibland genom bön och fasta ge den helige Ande sådant utrymme i församlingen att den fick skänka ljus till korrigering eller vägledning. Allt står och faller på om våra beslut och handlanden kommer från oss själva eller genom Andens ledning. Det behövs en frisk och sund kropp för att kunna verkställa de impulser som kommer från huvudet.

Till sist vill jag rekommendera var och en att studera vidare genom att utgå från följande bibelord, och från de sammanhang de är tagna. "I honom fogas hela byggnaden samman och växer till ett heligt tempel i Herren. I honom blir också ni uppbyggda till ett hus, där Gud bor genom sin Ande" (Ef 2:21-22), (Hedegårds övers.). "Och låt er själva som levande stenar uppbyggas till ett andligt hus" (1 Petr 2:5), "och på denna klippa ska jag bygga min församling" (Matt 16:18, Hedegårds övers.). "Om Herren icke bygger huset, så arbeta de fåfängt som bygga därpå" (Ps 127:1, 1917 års övers.). Gud vill församlingens funktion i ändens tid. ■

Appell av Michael Hafsaahl, väckelse

"Vad v ska gö

*- Vad som har betydelse för evigheten
Det som är viktigt är att du och jag
att jag ska göra för dig?*

Det finns en fråga i Bibeln som har talat till mig och jag ska här lyfta den ur sitt sammanhang och dela några tankar om den.

Det var Jesus som ställde frågan för snart tvåtusen år sedan. Egentligen ställer han precis samma fråga ikväll, och vi finner den i Markusevangeliet 10:51 där det står: "Vad vill du att jag ska göra för dig?"

Det är inte jag som ställer frågan, för jag har ingen förmåga att göra någonting för dig. Det är min store Mästare och Herre som ställer den till dig. Den är väldigt enkel och direkt, och om du är en van bibelläsare känner du igen den. Det handlar om Bartimeus som sitter utanför Jeriko och ber om allmosor av dem som går förbi. Måhända tänker du nu att den historien känner du till, att du kan den utan och innan, fram- och baklänges och att den inte är speciellt intressant.

Men jag ska inte tala om Bartimeus, jag ska tala om dig och mig. I alla viktiga hänseenden är Bartimeus, mitt och ditt fall precis likadana. Bartimeus var en man för tvåtusen år sedan, men i grund och botten befann han sig i samma situation som du och jag är i dag. Vi ska överföra den här historien till oss, och det första jag vill poängtera är att den handlar om individen – var och en av oss får den här frågan personligt och individuellt.

Jesus ställer inte frågan till folkskaran: "Vad vill ni att jag ska göra för er?" Nej,

frågan är individuell: Vad vill du att jag ska göra för dig? Då vi läser berättelsen ser vi att det förutom lärjungarna även var en stor folkskara som följde Jesus den där dagen utanför Jeriko, men dock handlar det om en enda man.

Ikväll är vi här i Västerås en stor skara församlade omkring Jesus Kristus. Vi kommer från olika håll, från olika sammanhang, ja vi kommer till och med från olika länder. Vi har olika bakgrund och utbildning och det finns en massa olikheter oss emellan. Men vi har kommit tillsammans omkring Mästaren från Golgata och han är här mitt ibland oss. Pris ske Gud!

När vi avslutar det här mötet kommer resultatet att vara individuellt och personligt. Mästaren handlar med individen och ser den enskilda människan. Han har ett svar för var och en av oss.

*- Mästaren
handlar med
individen och
ser den en-
skilda männis-
kan. Han har
ett svar för var
och en av oss.*

Vad vill du att jag ska göra för dig? Givetvis är vi många "dig" samlade den här kvällen. Och vi får alla samma fråga ifrån Mästaren. För honom är vi inte som små droppar i havet, utan han ser oss var och en personligen. Var och en av oss är en människa som är objekt för gudomlig nåd. Om du heter Petrus eller Martin, Michael, Klara eller Rut – det spelar ingen som helst roll. Frågan når dig personligen. Han dog för dig personligen, och han ser dig i mängden. Det har betydelse för evigheten då det är saker av evighetsvärde vi här talar om. Vad som har betydelse för evigheten är inte att vi är en stor skara församlade. Det som är viktigt är att du och jag är här, och hur vi svarar på Jesu fråga till oss: Vad vill du att jag ska göra för dig?

För det andra säger det någonting om att vi alla har behov. Frågan till Bartimeus var inte: "Behöver du någonting Bartimeus? Är det någonting som jag kan hjälpa dig med?" Frågan löd: Vad behöver du Bartimeus? Vad vill du att jag ska göra för dig? Mästaren ser att det finns ett behov, och väntar på att du ska definiera det.

Det här är en karaktäristik av alla människor. Vi har behov och vi behöver hjälp. Vi är alla i avsaknad av något och behöver hjälp för att göra någonting åt behovet. Det är inte i första hand tal om materiella eller intellektuella behov, utan det handlar om vårt hjärta och vår själ. Det är ett andligt behov vi behöver hjälp med – inte något ytligt och överflödigt, utan något

Vill du att jag göra för dig?"

*Men är inte vi är en stor skara församlad här ikväll.
Jag är här, och hur vi svarar på Jesu fråga: Vad vill du*

djupt i den inre människan. Det handlar om vår själ, och vi behöver hjälp.

Det finns människor som inte är medvetna om det här behovet. På Jesu tid, liksom i vår tid, fanns det människor som tänkte: "Nej, jag behöver ingenting. Jag är välbärgad, jag har det bra på alla sätt." Människor då som nu tror att "min egen rättfärdighet den räcker för mig ända in i himlen". Och andra menar "nej, jag behöver ingen läkare att läka syndens sår, jag behöver ingen hjälp". Om man har det så, då är man i en farlig situation. Då är det fara å färde. Då finns risken för att när evigheten klappar på hjärtats dörr så upptäcker man: "Åh, jag var inte redo! Jag går miste om härligheten, jag var inte klar för det här."

Vi som är samlade här, bevisar genom det faktum att vi är här att vi har förstått att vi har ett behov. Vi har liksom Bartimeus insett att vi har behov och vi är lika bestämda som han var: Vi måste möta Mästaren som kan hjälpa oss. Och Gud har lånat sitt öra till oss. Han väntar på att vi ska svara på frågan: Vad vill du att jag ska göra för dig?

"Åh, Herre, jag släpper dig inte förrän du välsignar mig! Herre jag behöver dig! Jag behöver ett möte med dig! Nu har jag kommit Herre, till dig, nu måste du möta mig i mitt behov!" Tänk att vi får komma fram inför hans ansikte och öppna våra hjärtan och utgiuta från vårt inre: "Åh, Herre, hjälp mig! Jag behöver mer av dig!"

Det finns en tredje sak, som är helt

*- Jag är i
avsaknad av
Guds härlighet
och jag kan inte
åtgärda den
avsaknaden.
Det är detta
som driver
människan till
desperation.*

uppenbar, och det är att ingen enda av oss själv kan göra någonting åt behovet. Om Bartimeus kunde ha gjort något åt sitt problem, då hade han gjort det. Då hade han helat sig själv och så hade han skaffat sig ett jobb och sluppit att sitta vid Jerikos port i misär och elände och bett om allmosor. Men lika uppenbart som att han hade behov, så var det uppenbart att han själv inte kunde göra någonting åt det.

Om du och jag själva kunde ha gjort någonting åt vårt stora problem, om vi själva hade kunnat betala av vår skuld och gett det som var nödvändigt till lösen för vår själ, då hade vi gjort det. Men sanningen om människan är att det kan hon inte. Sida vid sida med meddelandet "jag

behöver Jesus", konstaterar hon samtidigt "men jag kan inte själv göra någonting åt det. Jag är otillräcklig i egen kraft. Jag är en fånge, jag fruktar, jag har felat och jag kan inte göra någonting åt saken. Jag är i avsaknad av Guds härlighet och jag kan inte åtgärda den avsaknaden." Det är detta som driver människan till desperation.

Hur ska jag lösa min själs problem? Det är därför det finns så mycket religioner, det är därför det finns så mycket materialism; det är människans försök att lösa sitt problem. Ropet inom mig kräver ett svar, det kräver att jag gör någonting för den inre människan – men det finns ingenting jag kan göra. Man försöker med små saker som att ge mutor för problemet, men lindringen varar några minuter och det blir ännu värre än tidigare. Vad ska jag göra? Det jag kan åstadkomma är bara en kort lindring av symtomen, det är ingenting som hjälper och som tvättar bort syndens fläckar.

Vi kunde fortsätta tala om vad människan gör för att lösa sina problem, men det tjänar inte till något alls. Ju fortare vi slutar med dessa försök och kommer till slutet på oss själva, desto bättre är det – människans slut, det är Guds början! Då människan har kommit till insikten att "jag förmår ingenting göra själv", då står Herren där med sitt erbjudande: Vad vill du att jag ska göra för dig?

Men så finns det ytterligare något viktigt i det här, och det är ännu en fråga: Är vi villiga att göra det som krävs för att det

här ska få sin lösning?

Man kan vara medveten om sin situation och se problemets lösning, men ändå mena: "Det där orkar jag inte, det där klarar jag inte av!" Men så var det inte för Bartimeus. Han kände till sitt behov, och han visste också att han var oförmögen att själv göra någonting åt det. Han ville ha behovet tillfredsställt, kosta vad det kosta ville, så när Jesus kommer ropar han av full kraft: "Förbarma dig över mig, du Davids son!" Han tar chansen där och då, och han bryr sig inte om människor omkring sig, utan ropar till Jesus: "Jesus, ha förbarmade med mig!"

Det är lösningen också för dig och mig: Det får kosta vad det kosta vill, men Jesus, nu kommer jag till dig, och du måste hjälpa mig i min nöd! Frågan är alltså vad vi svarar på Jesu fråga. Vi håller vår egen själ i vår hand här i kväll, ja vi håller evigheten i vår hand. Jesus är här, och han har makt att frälsa; han är faktiskt en Mästare till att frälsa. Han har all makt i himmel och på jord och han har makt till att lösa dig från syndens trældom. Han är villig. Frågan är om du och jag är det. Om vi ska segra eller om vi ska gå förlorade, det svaret ligger hos oss var och en.

Min sista hälsning här i kväll är att Jesus Kristus och han allena är mäktig till att fylla behovet. Bartimeus förstod det, och han vägrade att vara tyst när folkmängden sa: "Tyst Bartimeus, stör inte Mästaren!" Bartimeus vägrade att vara tyst, och han ropade: "Jesus Kristus, Davids son, förbarma dig över mig!" ända tills Jesus stannade upp på sin vandring, kallade honom till sig och ställde frågan: "Vad vill du Bartimeus att jag ska göra för dig?"

Det var sista gången Jesus var i Jeriko medan han var här på jorden. En vecka senare var han död. Men Bartimeus grep chansen där och då, när han hörde att Jesus var där. Och tänk att i kväll får vi samma chans! Glöm vad andra tycker, tänker och menar. Glöm dig själv, och

- Jesus har makt att frälsa; han är faktiskt en Mästare till att frälsa. Han har all makt i himmel och på jord och han har makt till att lösa dig från syndens trældom. Han är villig. Frågan är om du och jag är det. Om vi ska segra eller om vi ska gå förlorade, det svaret ligger hos oss var och en.

tänk på din själ. Kom till Jesus och svara på frågan: Vad vill du att jag ska göra för dig?

Bartimeus svarade: "Herre, att jag måtte få min syn!" Frågan är vad du vill svara den här kvällen. "Herre fräls mig! Herre, befria mig, hela mig! Herre, fyll mig med din helige Ande! Herre, ge mig frimodighet till att vittna!" Det kan finnas lika många svar som vi är människor. Men Jesus är här, och då är allting möjligt. Han har makt till att möta varenda

en av oss. Säg till honom vad du är i behov av, så kommer han med hast till din undsättning för att svara på din bön. Han är all nåds Gud, och han har behag i att utgjuta sin nåd över behovets barn.

Du har säkert läst om David när han var i nöd. Jag har tänkt på Psalm 18, där David säger: "Dödens band omvälvde mig, och fördärvets strömmar förskräckte mig. Dödsrikets band omslöt mig, dödens snaror föllö över mig." Han var i en svår situation, och det är så likt människans situation i dag. Men David hade hittat svaret, därför att han gjorde det varje människa borde göra. Han gjorde det samma som Bartimeus gjorde tusen år senare: "I min nöd åkallade jag Herren och jag ropade till min Gud." Resultatet är det här: "Från sitt tempel hörde Herren min röst, och mitt rop det steg upp till Honom och nådde Hans öron."

Herren är densamme. Han hör ropen som stiger upp. David ger en fantastisk beskrivning av en frälsande Gud: "Han sänkte himlen och steg ner. Han räckte sin hand ut ifrån höjden, och grep tag i mig och drog mig upp ur det väldiga vatten. Han räddade mig och förde mig ut på rymlig plats."

Det är Gud som kommer till undsättning, och han kommer med hast, därför att han hör ropet ifrån vår själ, och med hast vill han hjälpa dig. Det var den sista vandringen Jesus gjorde på jorden. Från Jeriko tog han vägen upp till Jerusalem och nåddes av ropet från Bartimeus. Han var på väg till försoningsverket, på väg till Golgata, på väg för att bli lösningen för dig och mig. Men så stannade han och lyssnade på ropet från Bartimeus.

Herren sitter på Faderns högra sida i höjden, och det finns en skara som lovsjunger honom däruppe. Men just i kväll har han bjudit lovsången att tystna, eftersom han har hört ropet ifrån Västerås, och han har stigit ned med frågan: Vad vill du att jag ska göra för dig? ■

Radio Maranata
Stockholm, 88 MHz

Dagligen kl 8
månd & onsd kl 18

Göteborg 94,9 MHz tisd kl 21, lörd kl 15 www.maranata.se

Vittnesbörd av Ingrid Hagberg, Gävle:

- Jag fick tro, hopp och styrka genom Jesus.

En dag ringde Ingrid Hagberg från Gävle och ville gärna för Midnattsropets läsare dela ett vittnesbörd om hur Gud gripit in i hennes liv.

Ingrid, som är fyllda 75 år, och sedan många år aktiv medlem i Frälsningsarmén i Gävle, har tillsammans med sin man Roland ofta besökt Maranatas konferenser. För något halvår sedan blev hon sjuk och fick vid ett par tillfällen åka ambulans in till sjukhus. Det visade sig att hon hade blödande magsår och man fick vid behan-

dlingen ge henne flera flaskor blod, då hon var illa där. Men Ingrid hade en väldig förtröstan på Gud. Hon bad mycket om att få komma hem från sjukhuset:

- Jag ville så gärna komma hem till Rolands födelsedag och till julen. Och jag upplevde så starkt att jag fick tro, hopp och styrka genom Jesus, berättade hon.

- Jag upplevde det här bibelordet att kraften fullkomnas i svaghet! Och tänkte också på att i Hans sår är vi helade.

Och Ingrids tro kom verk-

ligen inte på skam. När läkaren kom för att titta till henne efter ett par veckor så sa han: "Här behöver du inte vara kvar! Sjukhus är till för dem som är sjuka!"

Hon skickades hem från sjukhuset, för hennes blodvärden var bra, och hon blev starkare för varje dag.

- Jag har också tänkt så mycket på Psalm 103, berättar Ingrid vidare och uttrycker tacksamhet över att hon får berätta för Midnattsropets läsare om hur Gud gripit in i hennes liv och helat henne. Hon ber och hoppas att hennes vittnesbörd ska få vara tros-

stärkande för dem som läser det.

Här citerar vi efter Ingrids önskan en del av Psalm 103:

- Lova HERREN, min själ, ja, hela mitt inre skall prisa hans heliga namn! Lova HERREN, min själ, och glöm inte alla hans välgärningar, han som förlåter dig alla dina synder och botar alla dina sjukdomar, han som återlöser ditt liv från förgängelsen och kröner dig med nåd och barmhärtighet, han som mättar ditt begär med sitt goda, så att du blir ung på nytt som en örn (Ps 103:1-5). ■

Jesus skall komma igen!

"... och på jorden skall folken gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och bränningarnas dån. Människor skall ge upp andan av skräck, i väntan på det som skall komma över världen. Ty himlens krafter skall skakas. Då skall man se MÄNNISKOSONEN KOMMA i ett moln med stor makt och härlighet. Men när detta börjar ske, så räta på er och lyft upp era huvuden, ty DÅ NÄRMAR SIG ER FÖRLOSSNING."

(Ord av Jesus i Lukas 21:25-28)

Det finns ingen generation före vår som haft så många tecken att åberopa om att JESUS KOMMER TILLBAKA. Men det finns heller ingen generation som varit så likgiltig och oengagerad.

Bibeln talar om jordbävningar och naturfenomen som tecken på att tiden är kort. Även utveck-

lingen inom handel och ekonomi, kulturbyten folken emellan, gränsernas upplösning, internationalism och universalismen är signaler på att vi lever i den yttersta tiden.

Famla inte i ovisshet utan sök ta reda på sanningen om vår tid. Det svar du finner i Guds ord är tillförlitligt. Inom vetenskap och forskning har

man under århundraden presenterat olika teorier om vår jord, men i sina strävanden har man tappat bort Skaparen.

Jesus Kristus - Guds Son är svaret på mänsklighetens djupaste frågor, och denne Jesus kommer snart igen! Är du redo att möta honom? ■

Har Gud på förhand bestämt varje människas eviga öde?

Text: Stig Andreasson

Under hela kristendomens historia har teologer, kyrkofäder och vanliga människor grubblat på denna fråga. Har Gud utvalt några till evig frälsning och samtidigt förutbestämt andra till evig fördömelse? Kyrkofadern Augustinus var den förste som utarbetade en s.k. predestinationslära. Det latinska ordet predestination betyder just "förutbestämmelse" och har blivit ett låneord i vårt språk. Augustinus predestinationslära togs sedan upp av den reformerta delen av protestantismen, främst genom reformatorn Johan Calvins skrifter. Ännu idag är vissa kyrkosamfund starkt präglade av dessa tankar och tolkningar. Därför tar vi först en titt på den kalvinistiska predestinationslärans grundtankar.

Hur och varför tanken på en absolut gudomlig förutbestämelse utformades.

Calvin kunde inte acceptera den katolska läran där människan framställdes som starkt medverkande till sin egen frälsning. Han trodde nämligen på människans totala syndafördärv. Ingen kunde därför direkt medverka till sin egen frälsning. Om människan, sådan hon är av naturen, säger ju Guds Ord: "Ingen rättfärdig finns, inte en enda. Ingen förständig finns, ingen som söker Gud." Varje människa, överlåten till sig själv, saknar alltså andligt förstånd till att söka Gud. Därför måste Gud ta initiativet till den enskildes frälsning, precis som han måste göra det för hela människosläktet. Jesus sa ju också: "Ingen kan komma till mig om inte Fadern som har sänt mig drar honom."

Så långt kan vi utan problem följa med i Calvins tankegång. Men i fortsättningen uppstår ett problem. Många människor synes inte uppleva denna dragning till att söka Gud. Andra däremot upplever den starkt och mäktigt. För Calvin måste detta innebära att Gud gjort ett speciellt "nådaval". Han har utvalt några till frälsning, andra till förtappelse. Bibeln säger ju också: "Därför beror det inte på någon människas vilja eller strävan

utan på Guds barmhärtighet. Alltså är han barmhärtig mot vem han vill och vem han vill förhärda han." Gud är med andra ord suverän i sitt handlande, vilket enligt Calvin är och förblir ett mysterium för oss.

Här måste vi emellertid ställa frågan: Stämmer allt detta med Bibelns samlade och enhetliga undervisning? Eller visar Guds Ord på andra möjligheter att rätt förstå Guds plan och handlande? Låt oss se på några tydliga och viktiga bibliska sanningar.

Bibeln talar om utkorelse och förutbestämelse på olika områden.

I Romarbrevet har vi exempelvis tre kapitel (9-10-11) som till stor del handlar om hur Gud utvalde ett speciellt folk till att vara bärare av hans uppenbarelse. Om judafolket skrev Paulus att "Guds Ord har anförtratts åt dem". Han utvalde och förutbestämde dem med andra ord till detta.

Bibeln säger också att Gud utväljer och förutbestämmer vissa personer till särskilda uppgifter. Till profeten Jeremia sa Herren: "Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig, och innan du kom fram ur modersskötet helgade jag dig och satte dig till en profet för

folken." Och aposteln Paulus vittnar om att han "redan i moderlivet blev utvald av Gud till att förkunna evangelium bland hedningarna". Att Gud faktiskt har en förutbestämd plan för vårt liv kommer fram i det löftesord som gäller oss alla och som lyder: "Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra."

Ingen av oss duger som gäst i det himmelska bröllopet utan att först bli iklädd Jesu Kristi rättfärdighet, den som han vann åt oss genom sin död på korset.

Bibeln säger också att vår livslängd är bestämd på förhand. "Alla mina dagar blev uppskrivna i din bok. De var bestämda innan någon av dem hade kommit" (Ps 139:16). Detta ger oss en känsla av trygghet. Vi kommer att leva så länge Gud vill. Men det väcker också många frågor. Varför får somliga leva så länge, medan andra får ett så kort liv? På denna fråga har vi inget uttömmande svar.

Bibeln lär tydligt att frälsningen är tillgänglig för alla människor.

Då Calvin understryker att det är Gud som måste ta initiativet till den enskilda människans frälsning står han på solid biblisk grund. Gud måste först söka oss förrän vi får förstånd till att söka Honom. Varför så många människor synes förbli likgiltiga för sin egen frälsning är något vi inte fullt ut kan kartlägga. Men att detta skulle kunna förklaras genom någon sorts partiskhet från Guds sida är uteslutet. Den s.k. "dubbla predestinationsläran" som innebär att Gud av evighet har bestämt varje individ, antingen till frälsning eller förtappelse, är därför på kollisionskurs med en rad bibliska sanningar.

1. Gud vill att alla människor skall bli frälsta och komma till kunskap om sanningen (1 Tim 2:4). Det är därför otänkbart att Gud skulle ha förutbestämt någon till förtappelse. Det tidiga 1800-talets store amerikanske väckelsepredikant Charles Finney skrev på sin tid: "Gud är kärlek. Därför är det orimligt att han skulle ha skapat en enda människa med den avsikten att sända henne till ett evigt fördärv."

2. Jesus har dött på korset för alla människor, inte bara för ett begränsat antal utvalda. Han är det offer som sonar våra synder och inte bara våra, men hela världens (1 Joh 2:2).

3. Gud vill ingen syndares död. Så sant jag lever, säger Herren, Herren, jag gläder mig inte åt den ogudaktiges död. Istället vill jag att den ogudaktige vänder om från sin väg och får leva (Hes 33:11).

4. Frälsningen erbjuds den som törstar. Ja, var och en som vill får ta emot den som en fri gåva. Den som törstar må komma. Ja, den som vill, må ta mot livets vatten för intet (Upp 22:17).

Många är kallade, men få är utvalda.

En av Jesu liknelser handlar om ett kungligt bröllop. En konung beredde en bröllopsfest för sin son. Inbjudan till festen gick ut i ett par omgångar med varierande resultat. Den profetiska betydelsen av detta faktum skall vi här inte gå in på. Vi bara konstaterar att konungens tjänare fick en sista order: "Gå ut till vägskaLEN och inbjud till bröllopet alla som ni träffar på."

Här i Sverige har vi på senare år haft flera kungliga bröllop. Det första var då

kronprinsessan Viktoria gifte sig med sin Daniel. Då förklarade tidningarna att festen skulle bli strålande och att många var inbjudna. Men det gällde speciellt utvalda personligheter. Antingen måste man tillhöra en eller annan kunglig eller furstlig släkt i Europa eller också vara medlem av Sveriges regering. Det rörde sig med andra ord om en mycket selektiv och restriktiv inbjudan till på förhand utvalda personer.

I Jesu liknelse är det däremot en mycket generös inbjudan som kungens tjänare förmedlar. Den måste närmast uppfattas som universell. Ingen av de inbjudna kunde därför ha varit direkt utvald på förhand. Praktiskt taget alla fick ju en invitation. De inbjudna behövde inte ens skaffa sig bröllopskläder. Enligt en gammal sed i Österlandet stod den som inbjöd till bröllopet för den saken. Ingen behövde således känna sig för fattig, dåligt klädd eller ovärdig. Vem som helst fick komma. Men liknelsen omtalar också en person som kommit sig in i bröllopssalen utan bröllopskläder. Antingen hade han tagit sig in genom en bakdörr eller också hade han tackat nej till bröllopskläderna vid huvudingången. Han menade kanske att hans egna kläder var goda nog. Han blev utkastad. Detta säger oss att vår egen hemmagjorda rättfärdighet är otillräcklig. Mycken nutida förkunnelse säger till alla: "Du duger. Du är bra som du är." Men det är ett falskt evangelium. Ingen av oss duger som gäst i det himmelska bröllopet utan att först bli iklädd Jesu Kristi rättfärdighet, den som han vann åt oss genom sin död på korset.

Trots att många hade tackat nej till inbjudan blev bröllopssalen till slut full av gäster. Det var då Jesus uttalade de ord, som för många verkar gåtfulla. Han sa: "Många är kallade, men få är utvalda." Vilka var då de utvalda? Det kunde inte vara några andra än de som tackat ja till både inbjudningen och bröllopsdräkten. Både Jesus och apostlarna använder många gånger just uttrycket "de utvalda" när de omtalar de troende som mottagit evangelium.

Låt oss nu tänka oss att kungen i liknelsen var allvetande. Eftersom han utan tvekan är en bild på Gud Fader måste väl detta vara underförstått, även om det inte nämns i liknelsen. Gud vet ju allt från all evighet. Kungen i liknelsen måste då i förväg ha känt till vem som skulle säga "ja tack" och vem som skulle säga "nej tack". Hade han då varit verkligt restriktiv, då hade han väl bara inbjudit dem som

han visste skulle tacka ja till hans inbjudan. Varför skulle han inbjuda de andra? Det var ju ändå meningslöst, eftersom de inte ville ta emot invitationen. Men nej, han var inte restriktiv i sin inbjudan. Han ville inte att någon skulle kunna anklaga honom för partiskhet. Ingen skulle kunna

Det fria val som alla måste ta be- träffande Jesu Kristi frälsningser- bjudande avgör saken.

säga: "jag fick aldrig någon inbjudan". Men som allvetande kände kungen på förhand dem som skulle komma att motta hans inbjudan. Detta för oss fram till en viktig bibliskt sanning.

Guds förutbestämmelse grundar sig på hans förutvetande.

Så gott som alla vanliga bibelöversättningar på engelska, tyska, franska och spanska säger att enligt 1 Petrus 1:2 är de troende "utvalda enligt Guds förutvetande". Detsamma står i norska och danska översättningar. För att finna samma ord i svenska biblar måste man märkligt nog gå antingen till den stora Studiebibeln eller Fjellstedts bibel från 1861. Waldenström är emellertid på rätt spår, då han i likhet med "Normalupplagan" från 1884, använder uttrycket "förutseende". Sedan tillägger han att ordagrant borde det återges med "förutkännande". Waldenströms konklusion blir då helt enkelt: "Guds förutvetande är grunden till utkorelsen." Förutbestämmelsen bygger alltså på Guds förutvetande. Detta blir väldigt tydligt i Romarbrevet 8:29, där det står: "Dem som han i förväg har känt som sina har han också förutbestämt till att formas efter hans Sons bild." Det är stor skillnad på att känna till något på förhand och att bestämma något i förväg. Eftersom Gud från all evighet kände dem som skulle komma att motta frälsningens budskap, kunde han förutbestämma dem till evig härlighet. Han kunde göra dem till sina utvalda.

Skriften säger också att det är "i Kristus" som vi är utvalda. Det fria

val som alla måste ta beträffande Jesu Kristi frälsningserbjudande avgör saken. Precis som bröllopsgästerna i liknelsen måste alla motta eller förkasta Herrens inbjudning. De som tar emot kommer in i bröllossalen. De sägs allesamman vara kända av Gud från all evighet. De som förkastar invitationen måste stanna utanför. Men det betyder inte att de av evighet var förutbestämda till detta – de utestängde sig själva från bröllopfesten genom sin otro och negativa inställning till Frälsaren.

Bibelns lära om förutbestämelsen är inte avsedd att skapa ångest och ovisshet i de troendes hjärtan.

Jag träffade en gång en missionär som arbetade i ett område i Holland där den kalvinistiska predestinationsläran hade fört många människor in i en ångestfylld ovisshet om vilken kategori de tillhörde – de som var utvalda till evig frälsning eller de som var bestämda till evig fördömmelse. ”Hur löser du det problemet?” frågade jag. ”Vi förkunnar att Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor, som det står i Bibeln”, svarade han.

Guds Ord uppmanar de troende att ”göra sin kallelse och utkorelse fast” (2 Pet 1:10). Det betyder helt enkelt att du bör vara fullt viss om att du mottagit Jesus Kristus som din personlige Frälsare och att du helhjärtat önskar leva honom till behag. Kan du ärligt bekräfta att detta är ditt fasta beslut och din innersta önskan? Ja, då kan också du glädja dig över att du inte bara är en av de många som blev kallade, men du hör även till de utvalda.

Till sist tar vi med den berömda evangelisten Moodys syn på saken. Han menade att på utsidan av porten till Guds rike står dessa Jesu ord skrivna: ”Kom till mig, ni alla! Den som kommer till mig skall jag sannerligen inte stöta ut.” Den sökande syndaren förstår då att frälsningslöftet gäller också honom. Spontant går han så in genom porten. På insidan läser han ett annat yttrande av Jesus: ”Ni har inte utvalt mig, men jag har utvalt er”. Då förstår sökaren som just gått in genom porten: Det är inte min förtjänst att jag kom in i Guds rike. Det var Herren som sökte mig och kallade på mig innan jag ens hade förstånd att söka honom. Att jag nu står på insidan av porten är bara Guds ofattbara nåd. ■

Se, jag sänder mitt in ibland

- Vem har användning av lamm mitt ibland ulvar? Det finns väl ingen i världen som skulle tycka att det vore klokt. Det finns ingen – jo, det finns en: Gud har användning för lamm ibland ulvar!

- Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat, och för det uppdraget duger inte några av våra egna kvalitéer.

Bibelstudium av Hans Lindelöw

Jesus säger i sin bergspre-dikan:

- Samlen eder icke skatter på jorden, där mott och mal förstöra, och där tjuvar bryta sig in och stjäla, utan samlen eder skatter i himmelen, där mott och mal icke förstöra, och där inga tjuvar bryta sig in och stjäla. Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara (Matt 6:19-21).

Och så fortsätter han i Matteus 6:22-23:

- Ögat är kroppens lycta. Om nu ditt öga är friskt, så får hela din kropp ljus. Men om ditt öga är fördärvat, då bliver hela din kropp höljad i mörker. Är det nu så, att ljuset, som du har i dig, är mörker, huru djupt bliver då icke mörkret!

Jesus landar sedan i det för många av oss inte obekanta ordet:

- Ingen kan tjäna två herrar; ty antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den förre och förakta den senare. I kunnen icke tjäna både Gud och Mammon (Matt 6:24).

Här läser vi om ögat som kan vara friskt, men som också kan vara fördärvat. Jesus säger det i direkt anknytning till när han talar om att samla. Det är fråga om vad vi tycker är värt någon-

ting, vad vi vill ha blicken fäst vid. Jesus talar om att ögat kan vara friskt eller fördärvat, och helt säkert menar han att det beror på vad ögat fascinerar och fångas av.

Människor söker och värderar på olika sätt, och samlar på olika ting. Det beror på vad man är inställd på, vad man vill bygga upp för något. Aposteln Paulus får fram det ganska väl då han undervisar Timoteus om hur det finns olika slags dispositioner beroende på vad man har för intressen:

- Så blev nu du, min son, allt starkare i den nåd som är i Kristus Jesus. Och vad du har hört av mig och fått betygat av många vittnen, det må du betro åt män som äro förtroende värda, och som kunna bliva skickliga att i sin ordning undervisa andra. Bär ock du ditt lidande såsom en god Kristi Jesu stridsman (2 Tim 2:1-3).

Här jämför Paulus tjänsten för Gud med en strid, och visst är det så. Men han tar också fasta på och jämför med hur det är för en vanlig soldat:

- Ingen som tjänar i krig låter sig insnärjas i näringsomsorger, ty han vill vara den till behag, som har tagit honom i sin sold (2 Tim 2:4).

Han fortsätter:

- Likaså, om någon deltar i en tävlingskamp, så vinner han icke segerkranen, ifall han icke kämpar efter stadgad ordning. Åkermannen, han som gör arbetet,

r eder såsom lamm i bland ulvar

bör främst av alla få njuta av frukten (2 Tim 2:5-6).

Det är klart att den som tjänar i krig ser till att han är duglig för det. Och den som idkar sport, som är idrottare, ser till att han klarar av tävlingen. Den som är åkerman och arbetar på åkern gör vad han kan för att det ska gå så bra som möjligt med jordbruksarbetet. Det här har definitivt att göra med ögat. Vi förstår att den som tjänar i krig, han utvecklar sinne för det som är bra där. Han kommer att samla och se till att han har det som gör honom till soldat. Det kan vara militärklädsel och vapen; just sådant som gör att han kan utföra sin uppgift.

Vi kan jämföra med kung Saul. På hans tid rasade ett krig mellan Israel och filistéerna.

- Men kriget mot filistéerna pågick häftigt, så länge Saul levde. Och varhelst Saul såg någon rask och krigsduglig man tog han honom i sin tjänst (1 Sam 14:52).

Saul förde krig, och det som intresserade honom var att värva de rätta personerna, helst också med den rätta utrustningen. Han hade beredskap och värvade den som såg ut att duga. Varhelst Saul såg någon rask och stridsduglig man, tog han honom i sin tjänst. Var då Sauls öga friskt? Det var inte helt friskt, det förstår vi när vi

läser hela historien. Hans öga var delvis fördärvat, och det blev allt sämre då han förlorade blicken för de gudomliga ting.

Om vi nu jämför med det andliga livet och tjänsten för Gud, kan vi se att Jesus sökte människor. Men vad för slags folk sökte han? Och på vilket sätt sökte han? Det här är mycket intressant, och om det

är mycken, men arbetarna äro få. Bedjen fördenskull skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd" (Luk 10:1-2).

Jesus vill ha arbetare, han rekryterar dem på sitt sätt och sänder ut dem: - Gån åstad. Se, jag sänder eder såsom lamm mitt in ibland ulvar (Luk 10:3).

Så säger mannen med friskt öga. Men vad är detta för strid, vad är det för vill-

Det är en väldig kamp för församlingen att kunna överlämna evangelium oförvanskat.

handlar om att ha ett friskt öga, så borde väl synen Jesus hade gälla. I Lukas 10 står det om att Jesus utser. Och här har vi en som definitivt har ett friskt öga: - Därefter utsåg Herren sjuttiotvå andra och sände ut dem framför sig, två och två, till var stad och ort dit han själv tänkte komma. Och han sade till dem: "Skörden

kor? Ska man skicka in folk bland ulvar? Det rätta vore väl att möta ulvens styrka med något motsvarande? Men så går inte Jesus tillväga. "Se, jag sänder eder såsom lamm mitt in ibland ulvar."

Det finns ingenting av ulven i det han gör. Han sänder sina arbetare in bland ulvar, men inte *som* ulvar, utan *som* lamm.

Och då blir det väldigt allvarligt: vad söker han då för kvalitéer hos sina arbetare? Jag kan inte se någonstans att Jesus överväger om det finns några kvalitéer. Vi kan läsa om när han kallar sina tolv apostlar. Det står att han hade tillbringat natten innan i bön. Men vi får inte se in i något resonemang om hurudana speciella egenskaper han sökte. Jesus resonerar inte på det sättet. I Guds ögon handlar det om att vara verksam bland människor som över huvud taget inte har några som helst kvalitéer. Människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat, och för det uppdraget duger inte några av våra egna kvalitéer.

Vi kan ha kvalitéer för allt möjligt. Vi kan ha färdigheter och talanger som gör oss till goda soldater, men det är inte att vara en arbetare för Gud. Vi kan ha talanger och färdigheter som gör oss till goda idrottare, men det är inte att tjäna Gud. Och vi kan av både arv och miljö ha utrustning som gör oss till bra jordbrukare. Men när det gäller att tjäna Gud, så finns det ingen av oss som har naturligt utrustning och fallenhet. Inför den uppgiften måste det ske en förvandling – inifrån och ut. Det är ju detta som är frälsningens under, pånyttfödelsens radikala förvandling!

”Jag sänder eder såsom lamm mitt in ibland ulvar.” Vem har användning av lamm mitt ibland ulvar? Det finns väl ingen i världen som skulle tycka att det vore klokt. Det finns ingen – jo, det finns en: Gud har användning för lamm ibland ulvar!

När Jesus sänder ut lärjungarna har han gett dem undervisningen om att skilja mellan ett friskt och ett fördärvat öga.

Världen är full av ljus, den är så upplyst. Man kan jämföra med Egypten på

den tiden då det var ett upplyst rike. När Gud förde Israels barn ut därifrån, hade han ett väldigt arbete med att få Egyptens ljus, den höga kulturen, att lämna deras ögon. De skulle inte vägledas av Egyptens ljus, utan de skulle vägledas av Gudsordets ljus. Det är tyvärr så att för många får Egyptens ljus vara det som vägleder. Deras ögon var fortfarande fulla av Egyptens ljus. Vi kan läsa om det under ökenvandringen, exempelvis i 4 Mosebok 11:4-6:

- Och den blandade folkhop som åtföljde dem greps av lystnad; Israels barn själva begynte då ock åter att gråta och sade: Ack om vi hade kött att äta! Vi komma ihåg fisken som vi åt i Egypten för intet, så ock gurkorna, melonerna, purjolöken, rödlöken och vitlöken. Men nu försmäkta våra själar, ty här finnes alls intet; vi få intet annat se än manna.

De var uppfyllda av Egyptens ljus; det ljus som levererade de egyptiska argumenten mot Guds tankar, mot Guds plan och mot Guds vilja. Ögonen var upplysta och uppfyllda av Egyptens ljus.

Israels barn var ett herdefolk som hade blivit trälar. Befrielsen från denna

förfärliga trældom bestod inte bara i att lämna ett visst territorium, utan det måste faktiskt ske en befrielse också på det sättet att ha ett friskt eller ett fördärvat öga. Hur ska ögat, som genom frälsningen blivit friskt, bevaras friskt? Vi lever i en upplyst tid, i en värld full av ljus! Många gånger är det Lucifers, ljusbringarens ljus som också levererar argument. Vi måste vara vaksamma, och se till att vi bevarar vårt öga friskt! Det gäller att se upp med vad vi verkligen skådar efter. Vad är det vi tycker är viktigt att ha?

Vi läser hur Jesus sände ut lärjungarna i Lukas evangelium 10:4:

- Bären ingen penningpung, ingen ränsel, inga skor, och hälsen icke på någon under vägen.

Här talar Jesus om något mycket intressant: Han talar först och främst om en penningpung, och för det andra talar han om en ränsel. I penningpungen kan man förvara mynt, och i ränseln kan man förvara en hel del annat som man samlar på sig. Vi ser här en avskildhet, målmedvetenhet och en idog strävan att bevaras i uppdraget; lära sig se, lära

- Bären ingen penningpung, ingen ränsel, inga skor, och hälsen icke på någon under vägen. Vi ser här en avskildhet, målmedvetenhet och en idog strävan att bevaras i uppdraget; lära sig se, lära sig tänka på rätt sätt.

sig tänka på rätt sätt. Lärjungarna var så benägna att haka på människotankar, men det gäller att bevaras i uppdraget – bevaras, och vara i stånd att komma med fridens budskap:

- När I kommen in i något hus, så sägen först: 'Frid vare över detta hus' (Luk 10:5).

Ingen penningpung, ingen ränsel; inga möjligheter att samla och förvara saker som kan dra i någon annan riktning än den Han vill. Bibeln talar om dem som samlar och ger flera exempel på dem som samlat sig själv till undergång och fördärv. Gamla testamentets profeter talar om riken som Tyrus eller Babel, och även andra.

I Tyrus hade man förmåga att uppskatta tillvaron. Där byggdes i sin tid en högt stående kultur. Vi läser i Hesekiel 27 beskrivningen av materiella rikedomar nästan utan gräns. Vi läser om skeppet som symboliserar Tyrus:

- Av cypress från Senir timrade de allt plankverk på dig; de hämtade en ceder från Libanon för att göra din mast. Av ekar från Basan tillverkade de dina åror. Ditt däck pryddes de med elfenben i ädelt trä från kittéernas öländer. Ditt segel var av fint linne (Hes 27:5-7).

Hör här! Cedrar, cypresser, ekar som är utsökta träslag. Elfenben i ädelt trä och segel av fint linne. Här kan man gå igenom och se hur väldigt utrustat detta rike var. Och det var inte utan vidare. Där fanns en furste, och han var klok. Fursten i Tyrus läser vi om i nästa kapitel. Gud själv säger till honom där:

- ... och sant är att du är visare än Daniel; ingen hemlighet är förborgad för dig; genom din vishet och ditt förstånd har du skaffat dig rikedom, guld och silver har du skaffat dig i dina förrådshus; och genom den stora vishet varmed du drev din köpenskap har du ökat din rikedom ... (Hes 28:3-5).

Här står inte bara om att ha en ränsel och penningpung - det handlar om hela förrådshus. Varför inte? Han hade ju ett rike. Ett av de stora, inflytelserika, betydelsefulla rikena i världen på den tiden som också är en förebild, som profeten Hesekiel får lyfta fram så att en andlig lag som Gud givit oss kunskap om blir åskådliggjord. Och vad är det för andlig lag? Det är att högmod går före fall. Det var precis detta som var problemet:

- ... genom den stora vishet varmed du drev din köpenskap har du ökat din rikedom, och så har ditt hjärta blivit högmodigt för din rikedom skull (Hes 28:5).

Detta är väldigt allvarligt, av den anledningen att Jesus talar om att samla. Han säger: samla er inte skatter på jorden, där mott och mal förstör, men samla er skatter i himmelen. Han säger till sina lärjungar att de inte ska ha penningpung, inte ha ränsel. Men han säger inte att de ska låta bli att samla. Visst ska vi samla på världen. Sådant som kan jämföras med ädla stenar och pärlor. Det kan jämföras, men det är inte på det materiella planet. Och för att vi ska kunna samla, behöver vi få syn på andra förråd.

Det som Tyrus talar om är en insamling. Av någon anledning börjar en rörelse; en rulljans, en handel. Och anledningen till det har vi klart för oss: Det finns en väldigt klok furste som förstår hur han ska utnyttja alla förutsättningar maximalt för att bygga upp detta Tyrus. Tyrus blir större och större, rikare och rikare. Det blir så mäktigt till slut att alla måste rätta sig efter Tyrus. Dess furste riktade konungarna.

Man möter också exempel på andra former av insamlingar i Bibeln. I Israel blev det en insamling i öknen vid foten av Sinai berg. Då handlade det om en frivillig insamling med ett speciellt syfte. Vi kan läsa om den i 2 Mosebok 25:

- Och HERREN talade till Mose och sade: Säg till Israels barn att de upptaga en gård åt mig; av var och en som har ett därtill villigt hjärta skolen I upptaga denna gård åt mig (2 Mos 25:1-2).

Här finns en väldigt intressant skillnad, därför att orsaken till att det blev en insamling av rikedomar och en väldig handel i Tyrus på den tiden, var framför allt fursten i Tyrus. Men här kommer som en befallning genom Mose från Gud, att

- Den som vill bevara sitt liv, han skall mista det; men den som mister sitt liv, för min skull, han skall finna det (Matt 16:25).

var och en som har ett villigt hjärta ska vara med. Ett villigt hjärta. Det här blev en frivillig insamling, och meningen var att det skulle hjälpa folket att få begrepp om Guds vilja. Att kunna fira gudstjänst, att kunna ha de rätta förebilderna för att fira gudstjänst. Därför kan vi också läsa om den här insamlingen att det ingår väldigt mycket fina träslag och tyger och ädla stenar, men ändamålet är definitivt inte att några världsliga intressen ska göra sig gällande. Det är inte meningen att Egyptens ljus ska lysa i tabernaklet i öknen, utan det ska Gudsordets ljus göra. Det var inte lätt att bevara ögat friskt. Det var fördärvat också för så högt uppsatta som prästen Aron och många andra.

Vi måste kunna identifiera vad vi har för ljuskälla. I ändens tid är det särskilt nödvändigt att kunna identifiera om vårt öga är friskt och inte fördärvat. Det är viktigt att återvända till de ursprungliga begreppen om vår kallelse och vårt uppdrag som vi har i de fyra evangelierna.

Det är en väldig kamp för församlingen att kunna överlämna evangelium oförvanskat. Något av det absolut svåraste vi kan ha att kämpa med, är just att vi har ljus i världen. Världen är upplyst. Och det ljuset utmanar evangeliets ljus och syftar också till att släcka evangeliets ljus om vi öppnar för det ljuset och släpper in det.

Jesus har en liknelse i Matteus 13 som är mycket intressant:

- Ytterligare är det med himmelriket, såsom när en köpman söker efter goda pärlor; och då han har funnit en dyrbar pärla, går han bort och säljer vad han äger och köper den (Matt 13:45-46).

En köpman söker efter goda pärlor. Vad är det här för köpman? Det verkar inte vara en köpman som vill få igång en ruljans, för då skulle han inte nöja sig med en pärla. Han säljer allt han har för att få en pärla. Ganska märkligt. Vad är det som säger att en pärla är värd allting? Det här handlar också om synen. Det här är besläktat med att Jesus kunde sända in lamm ibland ulvar, och inte avser att möta ulvens styrka med andra ulvar.

Man skickar inte lamm mitt in ibland ulvar. Men det gör Jesus. Och här har vi en pärla. Han har funnit en dyrbar pärla, och då går han bort och säljer allt vad han äger. Vad är det för någon enda pärla som är värd allt? Jag tror det handlar om den sanning som förmår frälsa din själ. För att ha en frälst och försonad själ, vad måste man vara beredd att göra? Man måste kunna säga nej till Egyptens erbjudanden. Man måste kunna säga nej till Lucifer.

Det var nära att Simon Petrus inte gjorde det. Vi läser om det i Matteus 16. Då får Jesus så småningom undervisa om efterföljelsen och han säger så här i Matteus 16:25-26:

- Ty den som vill bevara sitt liv, han skall mista det; men den som mister sitt liv, för min skull, han skall finna det. Och vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ? Eller vad kan en människa giva till lösen för sin själ?

Så säger inte Lucifer. Han säger tvärt emot vad Jesus säger. Om han säger tvärt emot Jesus, då är det inte så svårt att förstå vad han säger. Han säger: "Vad hjälper det en människa om hon förlorar hela världen, men frälser sin själ? Vinner sin själ? Vad är det att ha? En frälst själ utan världen? Världen är det ju som ger mening!" Ja, världen ger sannerligen mening åt en hel del i olika relationer och

Har vi intressen i tiden?
Vill vi utföra projekt? Vill vi bygga? Det finns så mycket som handlar om att bygga. Vi samlar för att bygga, vi har penningpungar, vi har ränselar, vi har förråd i den religiösa världen för att bygga något åt Gud. Men Gud behöver inte vår insats att bygga något för honom.

positioner. Men när det kommer till valet att välja Jesus eller ej, så har världen i alla fall aldrig någonsin något alternativ. Världen har inte något i jämförelse med Honom.

- Människosonen skall komma i sin Faders härlighet med sina änglar, och då skall han vedergälla var och en efter hans gärningar (Matt 16:27).

Den kristna församlingen har genom historien kämpat. Kampen för tron, kampen för den dyrbara pärlan. Att se till att vi får förmågan att samla skatter; inte på jorden, utan i himmelen. På vilket sätt samlar vi skatter i himmelen? Vad är det som äger bestånd? Jo, det verk Gud får utföra när han skapar trohet. Det är verkligen en skatt i himmelen. Trohet kan naturligtvis också uppskattas i världen, men det finns en djupare dimension. Vi kan se hur exempelvis Daniel var trogen. Han var gudfruktig och trogen, och blev fördenskull utsatt för angrepp. Vi läser om hur han gjorde sig bemärkt framför de andra furstarna och satraperna:

- Då sökte de andra furstarna och satraperna att finna någon sak mot Daniel i det som angick riket. Men de kunde icke finna någon sådan sak eller något som var orätt, eftersom han var trogen i sin tjänst; ingen försummelse och intet orätt var att finna hos honom (Dan 6:4).

Daniel var trogen i sin tjänst. Jesus själv är, enligt Uppenbarelseboken 3 det trovärdiga och sannfärdiga vittnet; begynnelsen till Guds skapelse. Trogen, kan det översättas med. Trogen, och trovärdig!

Jag är så glad för att vi har möjlighet att få höra vad det trovärdiga vittnet har att säga om trohet. Han talar om trohet i tre olika aspekter. I Lukas 16 finns en intressant liknelse. Jag vill läsa den, inte för att undervisa andra, utan för att själv bli undervisad. Jag känner mig nämligen helt tillintetgjord inför de här orden. Tre olika infallsvinklar på troheten i Jesu undervisning finner vi i Lukas 16:10-12:

- Den som är trogen i det minsta, han är ock trogen i vad mer är, och den som är orätrådlig i det minsta, han är ock orätrådlig i vad

mer är. Haven I nu icke varit trogna, när det gällde den orätrådige Mamons goda, vem vill då betro eder det sannskyldiga goda? Och haven I icke varit trogna, när det gällde vad som tillhörde en annan, vem vill då giva eder det som hör eder till?

Vad är det minsta? Om vi funderar på det, kanske vi måste ifrågasätta vår egen uppfattning om vad som är det minsta. Israels barn sa: "Vi kommer ihåg Egypten, allt som fanns där." Samtidigt suckade de: "Här finns ju bara manna." Man kan säga att det fanns olika alternativ i deras resonemang, och där tillhörde definitivt mannat det minsta. Egyptens erbjudanden var större, men mannat, det var inget för dem. Då kan man undra om de hade rätt syn? Vad är det minsta? Har vi fått något som vi tycker är det minsta? Tänk om det är Gud som sätter oss på prov? Han vill se hur vi behandlar det.

Det är inte utan vidare som Paulus jämför med krigsmannen, idrottaren och bonden. Det här är områden där man kan ha god vägledning av världen, av dem som har erfarenhet. Och det kan användas som en jämförelse med hur vi bör förhålla oss när det gäller Guds verk. Då har vi nämligen ingen vägled-

ning av världen. Vi måste göra oss helt beroende av Gud. "Haven I nu icke varit trogna, när det gällde den orätrådige Mamons goda, vem vill då betro eder det sannskyldiga goda?" Vi kanske tycker att den orätrådige Mamons goda är så gott, så det behövs inget mer. Så tycker vi då att vi blivit andligt förblindade. Det finns också någonting som heter det sannskyldiga goda. Här tycker jag nästa vers är enkel:

- Och haven I icke varit trogna, när det gällde vad som tillhörde en annan, vem vill då giva eder det som hör eder till?

Det som hör er till. Så provas vi alltså med det minsta, och vi provas med det som tillhör en annan. Vad är det som tillhör en annan, och vad är det som i själva verket tillhör oss? Du tycker inte att du känner dig hemma, du tycker inte att du platsar, du tycker ingenting stämmer. Kanske är det Gud som sätter dig på prov? Du får syssla med det som tillhör en annan. Det kommer en dag, om du är trogen då du får syssla med det som tillhör dig. Du har alltså ännu inte fått det. Du har inte sett det som tillhör dig. Vad är det för något? Aposteln Paulus skriver om

det som Gud har berett. Vi läser:

- vad intet öga har sett och intet öra har hört, och vad ingen människas hjärta har kunnat tänka, vad Gud har berett åt dem som älska honom (1 Kor 2:9).

Vad samlar vi för? Vi kanske samlar för att bygga något. Abraham samlade aldrig för att bygga någonting. Han väntade på staden med de fasta grundvalarna, vars byggmästare och skapare är Gud. En stad med fasta grundvalar. Har vi intressen i tiden? Vill vi utföra projekt? Vill vi bygga? Det finns så mycket som handlar om att bygga. Vi samlar för att bygga, vi har penningpungar, vi har ränslar, vi har förråd i den religiösa världen för att bygga något åt Gud. Men Gud behöver inte vår insats att bygga något för honom. Han behöver sådana som är trogna och förstår att vänta på honom.

Amen ■

Stöd Maranataförsamlingens mission i Dominikanska republiken och Haiti.

Swish 123 155 15 71
Pg 44 10 05 - 6

BÄLLSTA
TAXI

Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!

Sthlm-
Arlanda
490:-

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Pilgrimshem
HOTELL

Missionshotellet!

Budget 435:- (inkl. frukost)
Enkel 595:- (inkl. frukost)
Dubbel 795:- (inkl. frukost)

Ett andra hem, i hjärtat av Bromma

Bällstavägen 100, Bromma
08-627 55 55
Hemsida: www.pilgrimshem.se

Välkommen till

**Maranataförsamlingen
i Stockholm**

Ordinarie mötestider

Tisd: 12 & 18 Bibelstudium
Torsd: 18 Bönemöte
Lörd: 18 Sång och vittnesbörd
Sönd: 11 Förkunnelse
15 Väckelsemöte

Många av mötena går att lyssna till på
hemsidan, live och från ljudarkivet.

www.maranata.se
08 98 56 83, Bällstav. 100, BROMMA

Välkommen till

Maranatafolkets Sommarkonferens

14-22 juli

Tema:

Församlingens funktion i ändens tid

- *Bibelundervisning*
- *Evangelisation*
- *Missionsmöten*
- *Väckelsemöten i tältet*

Konferensen inleds lördag 19.00!

Inbjudna talare:

Jan-Egil
Hafsahl

Paulus
Eliasson

Yngve
Stenfelt

Michael
Hafsahl

Märta Berg, Jörgen Lindroos, Samuel Hafsahl,
tillsammans med Maranataförsamlingens
vittnen och sångare.

*"Vi ska inte alla in-
somna, men vi ska
alla förvandlas, i ett
nu, på ett ögonblick,
vid den sista basu-
nens ljud. Basunen
ska ljuda och de döda
ska uppstå odödliga,
och vi ska förvandlas."*

Konferensen är avgiftsfri och arrangeras av Maranataförsamlingen
i Stockholm. Kostnader bärs upp genom frivilliga offer och gåvor.
I mån av plats ordnas enkel logi i församlingens lokaler.

Plats: Bällstavvägen 100, Bromma **Information:** www.maranata.se
Anmälan: info@maranata.se **eller** 08-98 56 83